RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 79.077 van 3 maart 1999
in de zaak A. 76.073/X-7827.

In zake : Stefaan DEBONDT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te
8200 BRUGGE-SINT-ANDRIES,
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Stefaan DEBONDT op 20 oktober 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de omzendbrief RO/97/05 van 29 juli 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Verkeer en Ruimtelijke Ordening met betrekking tot de toepassing van artikel 68, § 1, c, van het decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 23 augustus 1997;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 februari 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. LUST die, loco Advocaat A. LUST verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de nota van de verwerende partij te laat werd ingediend; dat zij uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker bouwwerken heeft uitgevoerd zonder de bij artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening vereiste voorafgaande vergunning; dat de gemachtigde ambtenaar op 10 juli 1997 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwevegem heeft gevraagd hem een passende herstelvordering en/of voorstel tot minnelijke schikking toe te sturen; dat het college van burgemeester en schepenen op 16 juli 1997 heeft voorgesteld een minnelijke schikking te treffen; dat de gemachtigde ambtenaar op 27 augustus 1997, kort na de bekendmaking van de bestreden omzendbrief, voor de correctionele rechtbank het herstel in de voorgaande staat heeft gevorderd; dat verzoeker m.b.t. de tweede door artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde laat gelden dat "de afbraak onafwendbaar zal zijn, wat voor verzoeker en zijn gezin ruïnerende en onmogelijk weer goed te maken gevolgen zal hebben (, dat) als anderzijds ingevolge het inleiden van de herstelmaatregel bij de Procureur des Konings, de imminente dreiging van een uiterst nadelige gerechtelijke beslissing -acht slaande op de zeer beperkte appreciatiebevoegdheid van de justitiële rechter- werkelijkheid wordt en de volledige afbraak moet gebeuren vooraleer over de annulatievraag zal zijn beslist, het nadeel voor de verzoekende partij zó desastreus groot (is) dat het quasi onmogelijk weer zal goed te maken zijn";

Overwegende dat artikel 68, § 1, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 bepaalt dat, benevens de straf bepaald in artikel 66, de rechtbank op vordering van de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen, doch met hun gezamenlijk akkoord in de sub b en c bedoelde gevallen, beveelt :

"a. ofwel de plaats in de vorige staat te herstellen of het strijdige gebruik te staken;
b. ofwel bouwwerken of aanpassingswerken uit te voeren;
c. ofwel een geldsom te betalen, gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen";

Overwegende dat de bestreden omzendbrief o.m. bepaalt dat het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat de principieel te vorderen herstelmaatregel is, dat elke andere herstelmaatregel omstandig en uitdrukkelijk gemotiveerd dient te worden, dat de vordering krachtens artikel 68, § 1, c, tot het betalen van een bedrag, gelijk aan de meerwaarde die het goed heeft verkregen door het misdrijf, in alle omstandigheden en op de "geijkte" manier aan het bevoegde parket dient te worden overgemaakt met het oog op het vaststellen door de rechter van de definitieve omvang van de door de veroordeelde te betalen meerwaardesom, dat de meerwaarde als herstelmaatregel uitgesloten is met betrekking tot inbreuken op bodembestemmingsvoorschriften van een plan van aanleg, met betrekking tot bouwmisdrijven die een duidelijk nefaste weerslag hebben op hun omgeving, met betrekking tot bouwmisdrijven die een onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor de omwonenden vormen wanneer blijkt dat de betrokkene wetens en willens de regelgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw heeft overtreden, dat afwijkingen mogelijk zijn;

Overwegende dat de door verzoeker beschreven nadelen niet ernstig zijn in de zin van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State daar zij stuk voor stuk, rechtstreeks of onrechtstreeks, zijn toe te schrijven aan zijn eigengereid handelen, met name het uitvoeren van bouwwerken zonder de vereiste voorafgaande vergunning; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie maart 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M. VRINTS.**